

Historieglimt 153

Søndag i Lade kirke 2014

Søndag 23. november 2014 var det, som vanlig, gudstjeneste i den velholdte middelalderkirken på Lade. Det var en grå søndag uten sne. Søndagen var den siste i kirkeåret og kalles nå enten Domsøndag etter svensk forbilde eller Kristi Kongedag. Eller det var kirkens nyttårsdag som klokkeren sa. De som hadde tjeneste denne søndagen var presten Jan Asbjørn Sagen, den nytilsatte unge klokkeren Oda S. Ness, kirketjeneren Øyvind Arnesen og den nye organisten Paul-André Nilsen Grande. Det var 58 til stede. Omtrent halvparten var dåpsfølge til de to barna som ble døpt. Det ble utdelt salmebøker og ark med programmet. Ritualet som ble fulgt, er det forholdsvis nye som menigheten er vel kjent med allerede. Mange deltok i de leddene og bønnene som var merket med at alle deltar. Etter klokkeringen ønsket klokkeren velkommen og gav noen opplysninger om det som skulle skje og avsluttet med: *«La oss være stille for Gud!»*. Etter tre klokkeslag reiste folket seg under preludiet da prosesjonen med dåpsbarna gikk opp midtgangen etter klokkeren som bar prosesjonskorset.

Mens folket stod, ble inngangssalmen sunget. Det var de tre versene av Petter Dass' salme «Herre Gud ditt dyre navn og ære», nummer 1 i den nye salmeboka. Salmen er i to utgaver i salmeboka. En mer fullstendig tekst finnes på nummer 278 med 8 vers som gir mer av originalen fra 1698. Etter nådehilsenen deltok mange i samlingsbønnen: *«Gud, vi er kommet til ditt hellige hus for å ta imot det du vil gi oss. Lukk nå opp våre hjerter, så vi kan fornyes i troen på deg. Gud vi ber. Amen»*. Deretter samlet menigheten seg i syndsbejelse og løftesord og sang Kyrie og Gloria.

Dåpssalmen var nummer 591 *«Det skjer et under i verden»* av Gerd Grønvold Saue fra 1994. Salmen har det fine omkvedet: *«Ingen på jorden er himlen så nær som barnet han tar i sin favn.»* Denne salmen blir nå ofte benyttet. Salmeboka har 16 dåpssalmer. I mange år var det vanlig å bruke enten *«Å, la din Ånd nå med oss være»* fra 1757 eller Nordahl Rolfsens oversettelse av *«Milde Jesus»*. Kanskje har vi litt mote også på dette feltet? De to barna ble døpt Hedda og Samuel. Navnevalg er iallfall motebetont. Forrige gang det var dåp i Lade kirke het de fire guttene Johannes, Lukas og to Jakob. Kirkens folk kan jo glede seg over slikt navnevalg!

Tekstene som ble lest, var Jesaja 57, 14-16 med *«i det høye og hellige bor jeg og hos den som er knust og nedbøyd i ånden»* og Johannes åpenbaring 20, 11-13 om *«de døde ble dømt etter det som stod skrevet i bøkene etter sine gjerninger»*. I forbindelse med tekstene var valgt salme nummer 9 *«Rydd vei for Herrens komme»* av Svein Ellingsen fra 1983 og nummer 15 *«Kom konge, kom i morgenglans»* av John Brownlie fra 1907. Evangelielesningen ble innledet og avsluttet med hallelujaverset. Prekenteeksten var fra Matteus 25, 31-46 om at det dere gjør mot en av disse mine minste har dere gjort mot meg. Predikanten

startet med å fortelle om et besøk hos en drapsmann i fengsel som konfirmantene fikk hilse på. Det ble et sterkt møte og ble utgangspunkt for en fin preken om hvem som var stor og liten og hvordan en skal stille seg til Jesu ord for å få det rette forhold til han selv. Prekenen ble holdt fra lesepulten. Det er nå bare sjelden prekestolen brukes. Etter prekenen var salmen «*Kristus konge du regjerer*» av Patrick Appleford fra 1960 oversatt av Olaf Hillestad. Etter forbønnen, som den gamle kirkebønnen nå kalles, var det kunngjøringer og takkoffer til Norges KFUK og KFUM som fikk 922 kroner.

Nattverdsalmen var «*Lat kvar jordisk skapning teia*» av Gerard Moultrie fra 1864 og oversatt av Per Lønning. Nattverden fulgte det nye ritualet som i all hovedsak er som det gamle. 21 deltok i måltidet. Sluttsalmen «*En dag skal Herrens skaperdrømmer møte den jord som slektens ondskap har lagt øde*» av Eivind Skeie fra 1978 ble sunget stående. Salmevalget var på mange måter forbildelig. Det var én nynorsk salme. Alle var fint plassert i forhold til tekstene og dagens særpreg. De var også valgt fra de siste fire hundre års kirkehistorie slik at mange tanker og toner fikk lyde. Menigheten ble stående under velsignelsen og de ni klokkeslagene. Alt i alt ble dagens særpreg godt understreket og menigheten fikk mye å tenke på og fikk en fin utfordring fra dagens tekst. Gudstjenesten sluttet seg til den lange rekken som har samlet folk i Lade kirke gjennom mer enn 800 år.